

...“η ελληνική επανάσταση... πορεία των ελλήνων”

Η ελληνική επανάσταση δεν ήταν πραγματικά τόσο... ελληνική. Όλοι αυτοί που ξεσηκώθηκαν δεν είχαν τον ίδιο σκοπό, ούτε ξεκινούσαν από ταυτόσημες ανάγκες ή αρχές. Την επανάσταση δεν την έκαναν οι “έλληνες” των σχολικών βιβλίων και της επίσημης ιστορίας. Δεν ήταν η “εθνική” τους συνείδηση που τους παρακίνησε. Το “έθνος των ελλήνων” άρχισε σαν όρος και πραγματικότητα να επιβάλλεται λίγο μετά την νεοσύστατη κεντρική διοίκηση. Οι εξεγερμένοι ήταν αρβανίτες, βλάχοι, φτωχοί τούρκοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, ρουμελιώτες, μωραίτες... και για αυτούς πατρίδα σήμαινε η έξοδος από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης, από την καταπιεστική οθωμανική αυτοκρατορία, η επιθυμία για μια αξιοπρεπή καθημερινότητα. Η “ελληνικότητα” και το “ενιαίο” της ιστορίας ήρθαν μετέπειτα για να αποδώσουν κύρος στο νέο κράτος και να βάλουν σε “τάξη” το “γενεαλογικό χάος”.

Οι εθνικές ιστορίες των χωρών δεν υπήρχαν ως τέτοιες πριν την γέννηση του έθνους – κράτους τους. Οι “εθνικές” ιστορίες χαρακτήθηκαν μαζί με τα σύνορα ή για την ακρίβεια επανακατασκευάστηκαν ως “εθνικές” για να τα θωρακίσουν. Όλες οι εθνικές ιστορίες είναι δίκαιες, ποτέ δεν βιαιοπράγησαν παρα μόνο αμύνθηκαν, είναι διακριτικά απούσες από τις γενοκτονίες που τις εγκαθίδρυσαν και θολές όταν αναφέρονται σε εσωτερικές διαμάχες. Είναι πολιτισμικά αυτάρκεις, φυλετικά καθαρές, και φροντίζουν να εγκλωβίζουν την ανά τους αιώνες αυθεντική ανθρώπινη και κοινωνική δραστηριότητα μέσα σε “εθνικά” καλούπια. Είναι αυτές που φτιάχνουν Έλληνες, Τούρκους, Σέρβους, Κροάτες. Οι “εθνικές” ιστορίες δικαιολογούν πολεμικούς εξοπλισμούς, αλληλοσφαγές, την κοινωνική ειρήνη των καταπιεσμένων συνειδητήσεων.

...ΟΙ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Δεν ήταν τίποτα άλλο από συνελεύσεις των κοτζαμπάσηδων, των τσιφλικιάδων και των εφοπλιστών (ιδιαίτερα των Υδραίων) για τα συμφέροντά τους. Ο λαός τους μισούσε και σε κάθε εθνοσυνέλευση – στο Άστρος, στις Καλτέζες, στη Ζαράκοβα, στα Βέρβαινα, στην Τροιζήνα, στην Επίδαυρο, στο Άργος- τους υποδεχόταν με τα άρματα έτοιμοι να τους σφάζουν. Τις περισσότερες φορές τους έσωσε ο Κολοκοτρώνης.

...“ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ”

Οι κλέφτες και οι αρματολοί ήταν δύο σχηματισμοί που βρίσκονταν προεπαναστατικά σε διαρκή αντιπαράθεση. Οι αρματολοί ήταν τα ένοπλα σώματα των τοπικών κοινοτήτων, αλλά δεν υπεράσπιζαν παρά τα συμφέροντα των προεστών (ντόπιοι τοποτηρητές της οθωμανικής διοίκησης) και των μεγαλοκτηματιών ενάντια στα συμφέροντα των υπόλοιπων κατοίκων. Οι κλέφτες από την άλλη, συνέχιζαν την παράδοση της ληστείας που υπήρχε για αιώνες, με στόχο τους προεστούς, τους πλούσιους και τα μοναστήρια, χωρίς όμως αυτό να αποτελεί και όρο κοινωνικής συνείδησης. Ήταν η προσωποποίηση της ανταρσίας γι’ αυτό και τα δημοτικά τραγούδια αναφέρονται σε αυτούς και όχι στους αρματολούς. Ο Κολοκοτρώνης αναφέρει ότι ο όρος κλέφτες βγήκε από την εξουσία συκοφαντικά. Παρ’ όλα αυτά ήταν τόσο λαοφιλές που το κλέφτης έχασε την σημασία του και σήμαινε αγωνιστές αντάρτες.

1821 Μύθοι

...ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Η “ελληνίδα” καρβοκύρισα που χρειαζόταν διερμηνέα για να συνεννοηθεί με τους οπλαρχηγούς, γιατί ως αρβανίτισσα αγνοούσε την ελληνική. Μπλεγμένη σε όλες τις πολιτικές ίντριγκες της εποχής.

...ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αν το μόνο καλό σχολείο είναι αυτό που δεν υπάρχει, τότε άξια το “κρυφό σχολειό” κερδίζει τον τίτλο. Κλασικός μύθος που καλλιεργήθηκε μετά την επανάσταση από την εκκλησία θέλοντας να πάρει από πάνω της το στίγμα του “σκοτεινού” της ρόλου στα χρόνια πριν και μετά το ‘21.

Μέσα σε συνθήκες συνολικής κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, το κράτος και τα τσιράκια του προσπαθούν να αποποιηθούν την ευθύνη για την λεηλασία μας. Επιχειρούν τη διασπορά εθνικιστικών αντανάκλαστικών στην κοινωνία, βγάζοντας λόγους περί πατριωτισμού και “εθνικής σωτηρίας”. Παράλληλα, επιδιώκουν τον αποπροσανατολισμό της κοινωνικής οργής, στοχοποιώντας τους μετανάστες ως υπαίτιους των κοινωνικών δεινών. Με νύχια και με δόντια, προσπαθούν να πνίξουν όποια κοινωνική-ταξική συνείδηση μέσα στο χυλό της εθνικής ενότητας.

Η εθνική ενότητα είναι μια παγίδα..

Είναι το γελοίο παραμύθι που επιδιώκει να αποκρύψει τις εξουσιαστικές, καταπιεστικές, εκμεταλλευτικές σχέσεις στο όνομα του “κοινού”, εθνικού συμφέροντος. Τις εξουσιαστικές σχέσεις ανάμεσα σε αφεντικά και εργάτες, καθηγητές και μαθητές, μπάτσους και διαδηλωτές, ρουφιάνους και εξεγερμένους. Είναι το παραμύθι της εξουσίας που “δημιουργεί” εχθρούς, λαθραίους, αποκλεισμένους, για να σώσει τον εαυτό της. Είναι αυτό που ωθεί διάφορους βλαμμένους να μετατρέπουν τους μετανάστες σε «αποδιοπομπαίο τράγο» και σε σάκο του μποξ της θρασυδειλιάς τους.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη οι μόνοι παρείσακτοι είναι όσοι ευθύνονται για τη διόγκωση της εξαθλίωσης, της φτώχειας, των κοινωνικών αποκλεισμών. Είναι το ίδιο το κρατικό- καπιταλιστικό σύστημα, οι αφέντες και οι βασανιστές μας, ίδιοι από άκρη σε άκρη. Είναι όσοι φέρουν φασιστικές-εθνικιστικές-ρατσιστικές αντιλήψεις, όσοι επιτίθενται στον κόσμο του αγώνα.

...οι προλετάριοι δεν έχουμε πατρίδα.

Όσο οξύνεται η κρίση η μετάθεση ευθυνών στις γραμμές των “από κάτω” θα συνεχίζεται. Σήμερα φταίνε οι μετανάστες αλλά αύριο θα φταίνε και οι άστεγοι, που “μολύνουν” την πόλη, οι άνεργοι, που “περιφέρονται άσκοπα” στους δρόμους, όλοι εμείς, που αγωνιζόμαστε ενάντια στην υποδούλωση μας.

Κόντρα στην εξουσιαστική πανούκλα, τον κοινωνικό εκφασισμό και κανιβαλισμό να αντιτάξουμε την αλληλεγγύη και τους κοινούς αγώνες των καταπιεσμένων, ντόπιων και μεταναστών. Να συλλογικοποιηθούμε και να οργανωθούμε στα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια ή καταλήψεις των περιοχών μας, στις συνελεύσεις των πλατειών, στις αυτόνομες πρωτοβουλίες μαθητών. Να ζήσουμε την εποχή μας αξιοπρεπώς, επιλέγοντας την πλευρά του αγώνα αντί της ιδιώτευσης και της παθητικότητας, γιατί τίποτα δεν χαρίζεται αλλά όλα κατακτιούνται. Να ανοίξουμε δρόμους προχωρώντας, με απεργίες, πορείες, καταλήψεις, σαμποτάζ και ότι άλλο γεννήσει η συλλογική μας ευφυΐα, γιατί μόνο η ρήξη και η σύγκρουση με την εξουσία ανοίγει περάσματα. Για μια αυτοοργανωμένη κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης, χωρίς πλαστούς διαχωρισμούς και κοινωνικές διακρίσεις.

Για επικοινωνία:
peiragma@hotmail.com

Για διαρκή ενημέρωση επισκεφτείτε
το blog του στεκιού:
anarxiko-resalto.blogspot.com

ΠΕΣΑΛΤΟ

αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης
ερμού 9 κερατσίνι

Κάθε Παρασκευή, μετά τις 8:00μμ, το στέκι είναι ανοιχτό για γνωριμία, κοινωνικότητα και χαλαρή συνέντευξη. Η εβδομαδιαία συνέλευση πραγματοποιείται κάθε Τετάρτη στις 8:00μμ.

Τα σχολικά βιβλία είναι γεμάτα από εθνικούς μύθους. Από ιστορική παραχάραξη δηλαδή που θωρακίζει τη συνείδηση ενάντια στην ταξικότητα και ταυτόχρονα την αναδομεί εθνικά. Τα δικά μας μάτια δεν αλληθωρίζουν: βλέπουν καταπιεστές (έλληνες και μη) και καταπιεσμένους (ντόπιους και μετανάστες).

 ΤΟ ΠΕΙΡΑ(Γ)ΜΑ
peiragma@hotmail.com